GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 9.

W Srzodę Dnia 30. Stycznia 1799

Z Włoch d. 10. Stycznia.

Wiele iescze zawsze woyska przybywa dla zmocnienia Francuzkiey armii we Włosiech. Między temi znayduie się wiele młodzieży z nowego popisu woiennego. Z przybyłych tu woysk Piemontskich posłano 3000 do Mantui, 2000 do Brescia dla zmocnienia tamteyszych garnizonow.

Xżę Parmy kazał niespodziewanie infantkę z klasztoru odebrać i do Colorno gdzie Xżę Jmć zawsze mieszka, zawieść, tudziesz wszystkie iey sprzęty z tamtąd zabrać. Z tego powodu bardzo się w Parmie zasmucono, rozumieiąc, że Xiążę zamyśla się oddalić, ale potym uspokoiono się. — Krol Sardyński znaydował się iescze d. 4 w Parmie gdzie w klasztorze stanął, i nie wiadomo kiedy z tamtąd odiedzie.

Bywszy Neapolitański w Paryżu poseł, kawaler Ruffo, przybył d. 21 grudnia do Parmy, i we dwa dni potym udał się w dalszą podroż do Neapolu. — Dywizya Francuzkiego jenerała Victor, złożona z 10,540 ludzi, która zdawała się bydź przeciw Liwornowi przeznaczona, odebrała w drodze inne przeznaczenie. Jedna iey część poszła w Rzymskie, druga nad Po; jenerał Victor założył swoią głowną kwaterę w Casa Maggiore.

Listy z Florencyi donoszą, iż rząd Francuzki kazał zapewnić W Xiążęcia, że zgoda między rzecząpospolitą Francuzką i kraiem Toskańskim nie będzie przerwana. — Dnia 1 stycznia powrocił dwor W. Xcia Toskańskiego z Pizy, gdzie długi czas bawił, do Florencyi nazad. — Tegoż samego dnia oznaymił kommendant przybyłych do Liworna woysk Neapolitańskich, Don Diego Nafseli, Xżę Aragony, że tylko w celu woiennych środkow do Liworna przybył, i w czasie tam bawienia swego nie uczynił naymnieyszey odmiany, ani mieszkańcow miasta w niczym nie ucisnął; z innych atoli woiennych środkow i na usilne żądanie W. Xcia Toskanii, zamyśla opuścić to miasto, aby go na niebespieczeństwa i spustoszenia o-

błężenia nie wystawił, i żeby mogło na mocy umow zupełney używać neutralności. Oświadcza wszelako, iż do wybrania się potrzebuie kilka dni czasu, dla zebrania potrzebnych do przewozu okrętow i żywności, w przypadku zaś gdyby w czasie tym od nieprzyiaciela był attakowanym, przedsięweźmie nayskutecznieysze śrzodki do obrony.„ — Dnia 4 wsiadły nakoniec Neapolitańskie woyska na okręty, a po południu na morze się udały. Zaszłe aż do Pistoia Francuzkie woyska, cofnęły się nazad na tę wiadomość.

Rządca miasta Liworna jenerał de la Villette pisał tego samego ieszcze dnia do deputacyi banku: " Mam sobie za ukontentowanie i powinność donieść wam, iż podług urzędowych doniesień iesteśmy od wszelkiego wkroczenia obcych woysk zabespieczeni, &c. — Podobniesz pisał Toskański minister interessow zagranicznych, D. Seratti do wszystkich zagranicznych ministrow, że nie tylko Liworno, ale i Toskania od wkroczenia Francuzkich woysk iest zabespieczona; że przybyła do Pistoia dywizya gdzie indziey idzie, i inne w marszu będące dywizye odebrały przeciwne rozkazy."

Z Ankony donoszą pod d. 20 grudnia, że wyszła z tamtąd d. 29 listopada Francuzka eskadra, która 3000 na sobie lądowego woyska miała, woysko to przy Manfredonia na ląd wysadziła.

Z Paryża d. 8. Stycznia.

Dyrektoryat przyymował d. 6 na publiczney audyencyi przywiezione przez szefa batalionu Laraiterie zdobyte przez armią Rzymską na Neapolitanach chorągwie.

Miało znowu poźniey wiele kuryerow z Włoch do Paryża przybiedź; lecz do dnia dzisieyszego nie oznaymiono innego rapportu, procz znayduiącego się w Redaktorze pod d. 6 w którym jenerał Championnet pod d. 17 grudnia donosi z Rzymu, że jenerał Lemoine d. 16 zdobył miasto, a d. 17 twierdzę Aquila, stolicę Neapolitańskiey prowincyi Abruzzo, i że głowna armia przeciw Neapolowi spieszy.

Dyrektoryat postanowił d. 25 grudnia kilka wyrokow które zapowiadaią bliskie poruszenie armiow. Obywatel Rudler został przez ieden z nich rządowym kommissarzem przy armii Mogunckiey mianowany, a Rapinat także rządowym kommissarzem przy Szwaycarskiey, tudzież postanowiono przy Moguckiey armii jeneralnego kontralora, a przy Szwaycarskiey obywatela Burner jeneralnym kasierem, i wiele innych urzędow cywilnych przy tych armiach rozdano.

Podług listow z Moguncyi pod d. 4 t. m. iest także rządowa kommissya dla 4 przyłączonych departamentow lewego brzegu Renu zniesiona, i te departamenta maią odtąd bydź iak inne rządzone, to iest stosownie do rożnych częśi administracyi do wszystkich ministrow należeć, gdy teraz pod iednym tylko wewnętrznych interessow zostawały. W następnych elekcyach (w Marcu) maią także mieć swoie zgromadzenia pierwiastkowe, wybrać na nich swych reprezentantow do ciała prawodawczego, sędziow i innych urzędnikow.

Procz tego postrzegaią na lewym brzegu Renu wielką czynność: magazyny są napełnione, fury wybieraią, artyllerya w stanie woyny stawiaią. Dywizya jenera-

ła Bernadotte, która szła do Szwaycaryi i Włoch odebrała w okolicach Spry d. 6 rozkaz zatrzymania się; z Szwaycaryi nawet zwrocono znaczną liczbę rekwizycyonistow na nizszy Ren. Cofnione z prawego na lewy brzeg Renu woyska, które ku Hundsrykowi szły, odebrały przeciwny rozkaz i już nazad wracaią. Głowna kwatera ma znowu bydź z Strasburga do Wisbaden przeniesiona.

Wiele nowych proiektow względem skarbu ma bydź w rostrzasaniu. D. 31 grudnia odbyło się wielkie zgromadzenie u ministra skarbu z bankierow i ludzi wiadomych w materyi skarbu; na drugi dzień byli wszyscy liweranci wezwani, i miano im niektore uczynić propozycye. — Tuteysze pisma rachuią, iż zabrane emigrantom Belgickim dobra, czynią 10 do 12 mill. liw. dochodow na rok.

Przeszły poseł, przy Cysalpińskiey rzeczypospolitey obywatel Fouché, mimo popadnienia w niełaskę u dyrektoryatu, powrocił tu d. 6 t. m. z Medyolanu nazad.

Podług tuteyszych pism ma bydź na Hiszpańskiego kommendanta w Por-Mahon w Minorce, sąd woyskowy złożony, że tak prędko tę twierdzę Anglikom poddał; lecz mieysce to znaydowało się bardzo w złym stanie obrony.

Z Kadyx donoszą pod d. 18 grudnia co następuie:

"Angielska flotta składaiąca się z 13 liniowych okrętow, która port nasz dotąd blokowała, odstąpiła przedwczorem, i udała się przez ciasninę Gibraltaru na srzodziemne morze."

Wieść iakoby tu Cesarski agent przybył, zdaie się wcale bydź niepewną: wszelako utrzymuią tu zawsze, iż Cesarz nie będzie o Neapol woyny prowadził. Naszego rządu zdaie się także bydź interessem, aby zrobić z Austryą zupełny pokoy, i oderwać tym sposobem głownego sprzymierzeńca od Anglii.

Utrzymywanie naszych ieńcow w Anglii odebrano kompanii, na którey czele znaydowali się Vaucher i Koffmann, a inney za tańszą ugodę dano. — Jenerał Kilmain, kommendant Angielskiey armii iedzie z Rouen do Paryża, dla poratowania swego zdrowia.

Włożone w Nant na okręty do St. Domingo embargo znowu zdięte zostało. — Znayduiący się w Rzymskim nasi kommissarze odebrali iuż zlecenie do zbierania także w Neapolitańskim dzieł konsztu. Inni kommissarze nie będą tam posłanemi.

Wczoray postanowiła rada 500, iż ci emigranci, którzy przez rozbicie się okrętu przy Kale, dostali się w ręce Francuzow, a którzy do legionu Choiseul &c. należeli, maią aż do powszechnego pokoiu w więzieniu zostawać. — Adiutant jenerała Champonnet, obywatel Laraiterie, iest ten sam, który dawniey klucze od Kolonii do Paryża woził.

Jeden z kommissarzow rządowych opisywał przed rokiem życie domowe Tousaint Louverture, którego odwiedzał w iego mieszkaniu w tych wyrazach: "Zaprowadzony tam byłem mowi, przez iednego z iego synowcow. Za moim przybyciem nie znalazłem w domu tylko żonę jenerała, z którą rozmawiałem; w czasie zaś naszey rozmowy oznaymiono iey o przybyciu jenerała kommenderuiącego. Na imię iey męża widziałem twarz iey rumieniącą się, wstała i poszła go uściskać. Gdy powrocili do mnie usiedli około sie-

bie. Po pierwszych słowach nastąpiło kilka minut milczenie i nie mało zdziwiony zostałem spostrzegaiąc na twarzach obuyga tych osob te słodkie poruszenia iakich doświadczaią dway młodzi kochankowie. Przerwałem milczenie oświadczaiąc jenerałowi iak kontent iestem, że go oglądam, odpowiedział mi przez westchnienie, wziął mnie za rękę i ieszcze raz uściskał swoią żonę. Opowiedział mi wszystkie prawie szczeguły domowego życia przez przeciąg czasu lat 20 pomieszane z przypadkami wielkiey wagi, pomiędzy ktoremi spostrzegłem wiele takich, ktore odkrywały człowieka przeznaczonego na wpływanie do losu sobie podobnych i na wydanie wielkich skutkow. „ Ja to sam mowił mi, wybrałem sobie moią żonę. Panowie moi chcieli mnie żenić z młodemi i wesołemi murzynkami, lecz umiałem zawsze oprzeć się woli sprzeciwiaiącey się moiey skłonności w wyobrażeniu iakie uczyniłem był sobie o szczęśliwym małżeństwie. Aż do momentu rewolucyi ani na godzinę nie opuściłem żony moiey. Szliśmy pracować na naszą ziemię (część gruntu, ktorą dawano murzynom dla rozmnożenia korzonkow potrzebnych do utrzymania ich życia) trzymaiąc się za ręce i podobnież powracaliśmy nazad mało co czuiąc pracę przez dzień odbytą. Niebo błogosławiło zawsze pracy naszey, gdyż nie tylko opływaliśmy w dostatki przy oszczędnym życiu, lecz mieliśmy ieszcze ukontentowanie udzielać żywności innym murzynom, gdy im ich brakowało. W dni niedzielne i święta szliśmy na mszą ia i żona moia wraz z wszystkiemi naszemi pokrewnemi. Powrociwszy do domu po przyiemnym obiedzie resztę dnia przepędzaliśmy wraz z naszą familią i kończyliśmy go przez modlitwę, ktorąśmy wspolnie czynili.

" W czasie zapadłey rewulucyi naywiększym moim było umartwieniem opuszczać moią żonę i nigdy nie biłem się z większą odwagą, anim nie miał wolnieyszego mego umysłu do wszystkich czynności, iak kiedy wiedziałem, iż żona moia w zupełney zostaie pewności. Nie byłem zupełnie szczęśliwym, aż po nabyciu dla niey tego schronienia, gdzie przychodzę przepędzić nayprzyiemnieysze momenta i wypocząć od burzliwości interessow publicznych.... Wszystko oznacza porządek i uczciwość w domu jenerała Toussaint. Żona iego pomimo mianego o gospodarstwie starania, pracuie ieszcze i sama około rozmnażania kawy. Toussaint okazał mi część gruntu uprawioną przez nią samą i kobiety u niey służące. Obywatelka Toussaint ma około 40 lat i chociaż iest nayotylszą kobietą iakie widziałem na wyspię S. Dominika, postać iednak iey osoby nie iest nieprzyiemną. Jey fizyognomiia iest słodka i wyraża szczerość, zdaie się mieć skromność panienki w 20 roku. Wszystko co ią otacza dzieli z nią proste iey obyczaie. Z żalem opuszczałem tę przyiemną osobność, lecz odiazd kommenderuiącego jenerała przyspieszony przez przybycie depeszow wzywaiących go do iego powinności, położył koniec szczęśliwemu memu tam przebywaniu, i powrociłem do Kapu."

Z Medyolanu d. 3. Stycznia.

Pokazała się tu nowa ustawa względem rekwizycyi, ktora uwalnia od rekwizycyi synow iedynakow; w każdey familii ieden tylko syn oney podlega; służba

rekwizycyonistow na lat 3 iest oznaczona; resʒta zupełnie iest podobna do pierwszey ustawy względem tego zapadłey. Jenerał Joubert wielu agentow Francuzkich aresztować kazał.

Oto iest wyiątek z mowy powiedzianey przez ambassadora Rivaud na publiczney audyencyi dnia 30 grudnia. " Wierny danemu przyrzeczeniu utrzymania i bronienia niepodległości waszey, lecz wierny oraz i swoiemu przedsięwzięciu oddalenia od dziecińsṭwa rzeczypospolitey Cysalpińskiey tych burzy, które podoba się wyniosłości i złości mieszać do rewolucyy; rząd Francuzki oburzył się przeciw sprawcom nowości, którzy tu nadużywali jego imienia dla uciemiężenia ludu przez okazanie mu na pozor wielkiey wolności. Aby znikły te śmieszne ich układy, dosyć było na tym duchu iaki nadał rządowi rzeczypospolitey Francuzkiey gieniusz, który dyktował warunki krolom, wymazał z stanu politycznego Europy wiele wielkich mocarstw, a wiele narodow utworzył. Dosyć będzie, Obywatele Dyrektorowie, na waszey mądrości, uszanowaniu iakim podoba się temu ludowi otaczać wasze cnoty, dla zniszczenia niespokoyney zazdrości wyniosłych, dla umiarkowania naygorętszych passyy, dla zagoienia nayglębszych ran i dla umorzenia naywiększego nieukontentowania. Lud Cysalpiński poydzie za skłonnością zachęcaiącą go do poświęcenia się wolności, kiedy ta pewna swoiey mocy, nie zawsze będzie mu się okazywać uzbroiona pioronami, wzbudzaiącemi burze, zamiast ich uspokaiania, kiedy iey ministrowie daleko więcey poznawać ią dadzą przez dobrodzieystwa niżeli zemstę. Jedno z tych dobrodzieystw, którego lud ten oczekuie od rządzących nim iest, aby mu dali przez czyn porządny uroczysty i prawdziwie nie zawodny do poświęcenia się ustaw republikantckich, do którey szczęście iego i spokoyność istotnie są przywiązanemi; lecz nie taką, iaka podana mu była przez nieroztropnych reformatorow, którzy usiłowali, wcisnąć do niey nasiona niezgody, których sami pełni byli, ale oczyszczoną z niedoskonałości doświadczeniem dowiedzionych; ogołoconą nadewszystko z dziwacznych układow nowicieli utworzonych dla szkodzenia spokoyności ludow bez powiększenia ich szczęśliwości; zgoła godną narodu, którego ma ustalić przeznaczenie. Porządek konstytucyyny iest zaręczeniem, którego żądać ma prawo przeciw samowolney woli i skłonnościom niemniey szkodliwym upędzaiącym się za nowościami...

" Oto iest przed wami brama, światło pocieszaiące wskazało wam ią; ręka wspaniała i potężna zgromadza około was okoliczności, które wam wskażą moment przyiemny wniyścia do niey. Bramą tą iest konstytucya, która położy granice pretensyom wszystkich partyy, którey bieg porządny tym więcey wam ziedna przychylności waszych sprzymierzeńcow i poważania waszych nieprzyiacioł....,,

Dywizya jenerała Victor, o którey mowiono, iż iest przeznaczoną przeciw Liwornowi od kilku dni rozłożyła się wdłuż rzeki Po w Parmeńskim i Modeńskim. Głowna iey kwatera iest w Casal Maggiore (po niżey Cremone). Dywizya ta składa część prawego skrzydła armii jenerała Joubert, którego głowna kwatera iest w Reggio. —Skrzydło lewe pod rozkazami jen: Moreau rozciąga się od Walteliny aż

wprost na przeciw Werony. Dowiaduiemy się, iż głowna iego kwatera iest w Brescia, i że przy nim znayduie się jenerał Montrichard iako szef wyższego sztabu. Jenerał Miollis, który kommenderuie korpusem obserwacyynym w Sarzana wyiechał na 27 grudnia do Massa, które to mieysce zdaie się być przeznaczonym na zgromadzenie woysk maiących działać przeciw Livornowi. Wyieżdzaiąc powiedział Officyerom Liguryyskim aby byli gotowemi, gdyż w krotce użyci będą.

Z Szwaycaryi d. 10. *Stycznia.*

Jeden z dwoch Szwaycarskich posłow przy rzeczypospolitey Francuzkiey, obywatel Jenner, przybył d. 5 stycznia z Paryża do Lucerny, lecz wkrótce ma nazad powrocić. Mowią, iż podroż iego ściąga się do niektórych przedmiotow negocyiuiącego się teraz handlowego traktatu.

Jenerał Massena, który tylko ieden dzień w Lucernie bawił, żądał od Helweckiego dyrektoryatu pożyczenia żyta dla Francuzkiey armii, co mu iak słychać pozwolone zostało.

Jedna z gazet donosi, że z maiącego się dla Francyi werbować korpusu woyska od 18,000 ludzi, iuż ich się 11,000 znayduie zaciągnionych; lecz wiadomo, że się ieszcze nawet werbunek nie zaczął i poty nie zacznie, poki z Francyi pieniądze nieprzyydą. Na officyerow znayduie się dosyć u Helweckiego ministra woyny zapisanych kandydatow, ale i tych ieszcze nie mianowano. Dla maiącego w Helwecyi zostawać legionu znayduie się podostatkiem z ochoty zaciagnionych ludzi, których do Berna posyłaią, gdyż tam legion będzie urządzony i. przy naywyższych władzach konstytucyynych potym straże odbywać będzie.

Dyrektoryat Helwecki rozkazał pod dnia 27 grudnia na żądanie Francuzkiego kommissarza i kommenderuiącego jenerała, wykonywaiąc iak nayściśley 14 artykuł traktatu przymierza z Francyą: " aby wszyscy Francuzcy emigranci i na wyprowadzenie skazani w 14 dniach od ogłoszenia ninieyszego wyroku w każdym kantonie, grunt Helwecki opuścili; wszystkie pozwolenia od Szwaycarskich urzędow są za niewazne uznane, ieżeli nie będzie dowiedzione, iż choroba lub słabość, dla których przyczyny były wydane, trwaią ieszcze; kommenderuiący Francuzki jenerał ma bydź wezwany do wydania potrzebnych rozkazow, aby z Francuzkiey strony przykładano się do wykonania tego śrzodka. „ Proponowany podział kantonow został po żywych sporach odrzucony.

Z Bruxelli d. 7. *Stycznia.*

Dotąd nic ieszcze nie wiemy o skutku przedsiębranych śrzodkow dla otoczenia i attakowania insurgentow we wszystkich punktach. Zdaie się, że wiele zaszło utarczek, w których insurgenci żywy dawali odpor. Wczoray i pozawczoray przyprowadzono tu około 200 niewolnikow. Nayostrzeysze wydano rozkazy aby się nikt nie ważył wyieżdzać i przyieżdzać do Bruxelli bez paszportu z wszelkiemi formalnościami.

Z Hagi d. 12. *Stycznia.*

Wczoray dowiedzieliśmy się, że ieden Angielski liniowy okręt rozbił się pod brzegami Texlu. — Mowią, że tu garnizon Francuzki pomnożony zostanie. — Officyaliści przy dyrektoryacie naszym maią ta-

kowe płace: sekretarz jeneralny 6000, pisarz 4000, 5 kancelistow każdy po 2500, a 3 innych po 2000 zł. hol. Reszta służących podług ich stopniow.

Z Amsterdamu piszą: Rossyyski poseł baron Stackelberg mieszka tu w pięknym domu Hopego, który dla niego umeblowano. Zatrudnienia iego ściągaią się iedynie do zaciągnionych pieniędzy od tuteyszych bankierow przez Imperatorową Katarzynę.

Na Mozie i Gore przybyło tu w roku przeszłym 733 statkow a 777 odeszło. W roku 1797 wynosiła liczba przybyłych 1003 a odeszłych 1039. — W Amsterdamie tak wielka była mgła d. 7, iż wielu ludzi nieszczęściu podpadli.

Od granic Tureckich d. 30. Grudnia.

Prywatne listy donoszą pod d. 10 i 24 grudnia z Konstantynopola, że Porta do tego czasu nie oznaymiła żadnych dalszych wiadomości z Egiptu; lecz podług rożnych z tamtąd doniesień utrzymuie się Buonaparte po zaszłey w Kairze rewolucyi strachem, kazawszy niespokoynych Turkow wyciąć i meczety, w których sprzysięgli zgromadzili się byli, zburzyć. Porta mianowała teraz Dzesar baszę Damasku, seraskierem, czyli naywyższym wodzem przeznaczonych do Egiptu woysk.

P. Spencer Smith miał iako ambassador króla Angielskiego d. 1 grudnia u W. Wezyra, a d. 5 u W. Sułtana wstępną audyencyą, i od obudwoch był nader grzecznie przyięty.

Na nowo posłano znowu 4 Tureckie bombardowe galioty do flotty przy Korfu D. 8 grudnia popłynęły przybyłe do Konstantynopola z Rossyyskie liniowe okręty i 1 fregata pod kontra admirałem Poutoskin do połączoney Tureckiey z Rossyyską flotty. Teraz oczekuią Angielskiey flotty do Konstantynopola pod rozkazami Sidney Smith.

Od granic Rossyyskich d. 10. Stycznia.

Petersburska dworska gazeta pod d. 1 t. m. donosi, że Imperator mianował jenerała majora Xcia Wołkonskoi III. komendantem Malty, a pościągane batalliony Budberga i majora Schengelindsew na garnizon tam przeznaczył. Kapitan Postow iest na majora podwyższony i placmajorem w Malcie postanowiony.

Jenerał hrabia Fersen maiący przełożenie nad kadetami, zestał na prozbę swoią od służby uwolniony, a Xżę Lwow iest adiutantem przy J. C. Mci mianowany.

W prywatnym liście z Petersburga czytamy pod d. 27 grudnia: "Doznali smy tu iuż naywiększego zimna. D. 20 i 21 tego miesiąca stał termometr na 17 gradusie zimna, a d. 23 spadł aż do 26 gradusu na mroz. Tegoz samego dnia umarzło tu dwoch idących ludzi, co iest bardzo rzadkim u nas zdarzeniem Od 15 lat nie pamiętaią w Rossyi takiego zimna; trwało one dwa dni. Po insze czasy dopiero po Bożym narodzeniu chwytaią u nas tęgie mrozy. O odmrożonych nosach, uszach i całey twarzy nic ci nie pisze, bo to iest zwyczayna rzecz, i lekarstwo nato także iest wiadome i nie ochybne, byle tylko zawczasu użyte było, to iest nacieraiąc choremu dobrze śniegiem odmrożoną część ciała. To się bardzo często po ulicach dzieie; każdy człowiek sprzyiaiący ludzkości, iak tylko postrzeże u idącego iaką część białą na twarzy, zaraz go naciera. D. 25 w południe mieliśmy ieszcze na 20 gradusow mroz, ku wieczorowi na 15, a

na drugi dzień tylko na 8; więc w 12 go dzinach zelżył o 12 gradusow podług termometru Reaumura. Wiadomo ci zapewne iak tak nagła odmiana powietrza szkodzi ludziom słabe maiącym piersi, podpadaiącym romatysmowi, &c.

Z Turynu d. 29. Grudnia.

Włożono tu sekwestr na wszystkie domy dawniey do krola należące, wszystko cokolwiek się w nich znayduie na korzyść rzeczypospolitey Francuzkiey sprzedane będzie; na miasto Turyn kontrybucyą 2 millionow włożono, noszenie xiężey sukni ma także bydź iak mowią, zabronione. — Podług powieści kuryera Francuzkiego, który tędy do Paryża przeieżdżał, krol Neapolitański miał podać propozycye do pokoiu jenerałowi Championnet lecz ten ich nie przyiął.

Z Bruxelli d 8 Stycznia.

Wyprawa przeciw insurgentom ieszcze się nieukonczyła, i zdaie się nawet, że wielkich doznaie trudności, gdyż insurgenci uwiadomieni o marszu woysk przeciwko nim, stosownych do tego chwycili się śrzodkow. W pośrzod lasow maią nieprzystępne mieysca gdzie się cofaią, iak tylko od większey siły są napadnieni. Jednakowoż od dnia 3 wiele zaszło żywych utarczek w lesie położonym powyżey Lowanii i ciągnącym się od strony Archote, Hafselt, Diest i Campine, insurgenci znaczną liczbę mieli zabitych, ranionych lub w niewolą wziętych, iednego ich dowodzcę tu przyprowadzono i zaraz rozstrzylano. Od dwoch dni wysło ieszcze wiele oddziałow woyska z Bruxelli, Lowanii, i Namur, które udały się ku stronie Vallon w Brabancyi, gdzie wiele insurgentow z parafii do parafii przechodzi. Dnia wczorayszego słyszelimy mocne strzelanie z armat, co wierzyć każe, że nową stoczono bitwę, niebawnie zapewne dowiemy się iaki z niey nastąpił skutek.

Uważaią tu z naywiękezą pilnością młodych ludzi. Podług rozkazu rządu ma bydź wybrana pewna liczba zakładnikow we wszystkich parafiach, gdzie spokoyność iest zagrożona i gdzie kontrybucye zupełnie zapłaconemi nie zostały. Do Bruxelli przybyła iuż wielka liczba tych zakładnikow. Wczoray w wieczor ieden batalion z naszey załogi nagle wyszedł do Mons, ale niewiadomy iest powod tego nagłego marszu.

Angliey nieustannie pokazuią się przed Ostendą, Nieuport i Dunkierką, rownie iak pod brzegami Zelandyi, iednak nie zdaią się mieć ochoty czynienia iakiego usiłowania.

Z Rasztadt d. 10. Stycznia.

Seym dnia dzisieyszego nadzwyczayną odprawił sessyą, na której naradzano się względem noty Francuzkiey tyczącey się przypadkowego przechodu woyska Rossyyskiego przez kraie Rzeszy Niemieckiey. Gdy seym żadnego ieszcze nieodebrał uwiadomienia w okoliczności tego przechodu, postanowiono przeto udzielić, dworom rapportu, który deputacya Rzeszy seymowi przesłała w celu, aby względem tego instrukcye przysłały, tudziesz prosić głownego kommissarza Cesarskiego aby Naywyższemu Naczelnikowi Rzeszy przesłał ten wyrok seymu, i o tym co się stało deputacyą Rzeszy uwiadomił.

Gazeta Triestska pod dniem 31 powtornie iuż donosi o poddaniu się Korfu. Stać się to miało dnia 4 grudnia przez kapitulacyą. Garnizon Francuzki przed kilku dniami pierwey uczynił wycieczkę, lecz ta w cale mu się nieudała.

DODATEK

DO №. 9.

GAZETY KRAKOWSKIEY

We Srzodę Dnia 30 Stycznia 1799.

Z Rzymu d. 2. Stycznia.

Jenerał Championnet wydał z Frascati następuiące rozporządzenie: "Posiedzenia konsulatu będą znowu w Rzymie odbywane. Konsulat rozpocznie natychmiast swoie urzędowanie. Rzym przestanie bydź w stanie oblężenia, skoro konsulat swoie urzędowanie rozpocznie. Sessye senatu, trybunatu, pretorow i wszystkich przez konstytucyą ustanowionych wyższych władź będą się w tey stolicy odbywać, i w 3 dni po uczynionym w tey mierze od senatu oznaymieniu, rozpoczną się. Aż do zupełnego zaprowadzenia konstytucyynych władź, będzie konsulat na potrzeby armii i stolicy wszystkie wydatki stanowił i nakazywał. Tenże iest umocowany do stanowienia wszystkich potrzebnych do utrzymania spokoyności bespieczeństwa ustaw i przedsiębrania do tego śrzodkow. Konsulat iest także umocowany do odmienienia i mianowania w przeciągu 2 miesięcy wszystkich członkow konstytucyynych władź, a nawet tych urzędnikow, którzy przez ciało prawodawcze mianowanemi byli. Odmiany przez konsulat przedsiębrane rozciągaią się i do mieysc w stanie oblężenia ogłoszonych. Moc ta konsulatu rozciąga się do wszystkich władź, wyiąwszy iedno ciało prawodawcze. — Z rozkazu jenerała Championnet będą 3 bataliony narodowey gwardyi dla utrzymania wewnętrzney spokoyności i bespieczeństwa uformowane.

Z Genui d. 3. Stycznia.

Wczoray w wieczor wyszły wszystkie Francuzkie okręty znayduiące się w naszych portach pod żagle. W tymże czasie odebrały 3 kompanie naszego woyska rozkaz udania się ku Sarzana. Nie wiadomo czy przybyty tego samego dnia z Cysalpinii kuryer był do tego śrzodka powodem. Przybyły tu we 2 dni z Gaeta kapitan Roffsano zapewnia, że ta forteca poddała się d. 31 grudnia woyskom Francuzkim. Miasto zaś samo osadziły ieszcze d. 29 grudnia.

Z Rasztadt d. 10. *Stycznia.*

Wczoray przybył tu z Strasburga jenerał kommenderuiący Jourdan, iadł obiad u ministrow Francuzkich, a w wieczor odiechał do swoiey głowney kwatery. Zupełne tu teraz milczenie panuie. Obywatel Roberjeot ukończył iuż swoią pracę około planu sekularyzacyow &c. i posłał ią do Paryża. Wnoszą tu, iż ministrowie Francuzcy dotąd nic daley czynić nie będą, poki uwiadomionemi nie zostaną o wyroku seymu Rzeszy względem marszu woyska Rossyyskiego.

Obywatel Trouvé minister rzeczypospolitey Francuzkiey przy Xciu Würtembergskim przybył tu z Stuttgard.

Z Moguncyi d. 11. *Stycznia.*

Tu ma bydź postawiony telegraf, dla korespondowania na Metz z Paryżem. — Odeszłe ztąd woyska wszystkie nazad powrociły. Tu i w Koblentz zakładaią wielkie magazyny.

D. 4 i 6 znaydowało się u jenerała Dallemagne w Koblentz dwuch officyerow z garnizonu w Ehrentbreitsztein, major Faber i plac major Spiegel, na obiedzie, gdzie miano względem opatrzenia w żywność tey fortecy konferować. Słychać znowu, że blokada Ehrenbreitsztein ma bydź w krotce pod pewnym warunkiem zniesiona.

DONIESENIA.

J. Ces Kr. Mosci prefektura Złocka uwiadomia, że te nastempuiące dochody przez licytacye w arendę puszczone będą iako to:

Na dniu 5tym Marca roku teraźnieyszego w Piorkowie w pomieszkaniu, tamteyszego J. MPana dzierżawcy, dwie huty Potaszowe każda o dwoch kotłach do *Państwa Piorkowskiego* należące od 1go iipca 1799 aż do ostatniego października 1802 na 3 lata i miesięcy 4.

Cena fiskalna od dwoch kotłow, ... 300 Ryń.

Na dzień 15ty Marca potym propinacye do Osieka należących mieysc iako też 4 młyny w kancelaryi prefektury Złocki na rok ieden i miesięcy 4 od 1go lipca 1799 aż do ostatniego października 1800.

Cena fiskalna.

Propinacya w Osiekn - - -	600 ryń.	w Więzownicy - - -	580 --
Na Woytostwie tama - -	150 --	w Czaykowie - - -	665 --
w Długołece - - -	200 --	w Strzegomiu - - -	250 --
w Pliski i Suchy Woli - -	400 --	3 Młyny we Więzownicy - -	200 --
w Bukowy - - - -	110 --	1 detto w Czaykowie - -	100 --

Na ktore dni naznaczone ochotę maiących arendować z tym dodatkiem zaprasza się, aby się zaopatrzyli 10tą częścią ceny fiskalny zadatku, który przed licytacya do rąk kommissyi złożony bydź ma.

O reszte kondycyach tey arendy można co dziennie, w tuteyszy kancelaryi Złocki wiademość powziąść. W Złoty dnia 10 Stycznia.

Jan Nawratyl.

Kommissya C. Kr. pełnomocna zadworna ogłasza ninieyszym, że dobra Krolew. miasta Olkusza w bywszym Woiewodztwie Krakowskim na dobrych, urodzaynych gruntach w odległości kilku mil tylko od Krakowa położone, mianowicie: Zurada, Starczynow, Witeradow, Zalipie, czyli Podlesie, i Parcze dolne, ktore podług niedawno wyciągnionego inwentarza 4020 zł. ryń. rocznie przynosza, 21 marca przyszłego roku na trzy lata, to iest: od 24 czerwca 1799 do 23 czerwca 1802 pod zwyczaynemi warunkami, i z tym ostrzeżeniem, iż do konca maia przyszłego roku przynaymniey całoroczna summa arendowna w gotowiznie złożona zostać powinna, przez licytacyią w dzierżawę puszczone beda

Lustracye, czyli oszacowanie tych dobr można w urzędowey Kancellaryi Ces. Kr. administracyi dobr rządowych przeyrzeć.

Zaś licytacya sama 21 marca przyszłego rokn w urzędowey kancellaryi C. Kr. dyrekcyi powiatowey Olkuszowskiey o zwykłey godzinie odprawiać się, a summa 4020 zło. ryń. za cenę fiskalną na pierwsze wywołanie przyięta będzie.

Gdy oraż pewna liczba czerwonych bukow z Mieyskich Olkuszowskich lasow, w pomnieyszych nawet działach przez licytacyą przedawana będzie, więc chcący dzierżawy lub drzewa nabyć na zapowiedzianey licytacyi stanąć nie zaniedbaią. W Krakowie d. 14go Grudnia 1798.

Z Cesar. Król. pełnomocney Kommissyi zadworney Galicyi zachodniey.

Antoni Lužan.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem wierzycielom Pana Michała Chrościńskiego zrzekaiącego się czyli ustępuiącego dobr swych: że końcem wyznaczenia, podług §. 482 ordynacyi sądowey rozdziału XXXIII, dłużnikowi dobr ustępuiącemu żywności iemu należącey się, dzień 6 kwietnia na godzinę 9 z rana naznaczony iest; na ktory dzień i godzinę wierzyciele stawić się maią, aby opatrzenie żywności dłużnikowi obmyślili. Wierzycielom zaś zapisy na dobrach maiącym wiadomo się czyni, że Radomski komornik Mirecki delegowanym został: ażeby niezwłocznie do dobr Bierwce i Wola Bierzwiecka Pana Michała Chrościńskiego, do których pod dniem dzisieyszym w Tuteyszym sądzie konkurs iest podniesiony, ziechał, i w przytomności tak tymczasowego kuratora massy Pana Ignacego Nestorowicza, iako i dłużnika przyzwanego inwentarz całego tak ruchomego iak nieruchomego maiątku, nie mniey inwentarz gruntowy dobr spisał; dobra te, przyzwawszy detaxatorow Panow Kazimierza Popiela i Jana Kantego Wąsowicza, uwiadomiwszy wprzod wierzycielow zapisy na dobrach maiących, podług rozdziału XVII. i §. 99 i następuiących ordynacyi sądowey oszacował; żeby nadto rzeczy ruchome do massy zadłużonego, iako iego własne, należące iakiekolwiek i gdziekolwiek znayduiące się odzienie potrzebne i sprzęty domowe wyiąwszy przez znaiących się na tym dał otaxować, potym zapieczętowane, albo w mieyscu pewnym i bezpiecznym pod własną odpowiedzią złożył, albo komu trzeciemu, zachowuiąc iednak ostrożność bespieczeństwa, za rewersem do przechowania oddał; gdyby zaś niektore zepsuciu podpadały, żeby takie z osobna spisał, i podług §. 91 ordynacyi sądowey, ogłosiwszy wprzod licytacyą, w przytomności kuratora massy więcey daiącemu sprzedał, a zebrane pieniądze niemniey kleynoty i dokumenta na summy czyli obligacye, po między ruchomościami znayduiące się, do depozytu sądowego wniosł; ażeby oraz dobra wspomnione tymczasowemu Panu kuratorowi w administracyą oddał, dzień takowey tradycyi przy dokończeniu inwentarza wyraził, i dla większey wiary oddanie tychże dobr, kuratora podpisem stwierdził. W Krakowie dnia 18 Grudnia 1798.

Jozef de Nikorowicz.

Gellinek.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniey Galicyi

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym edyktem Panu Wincentemu z Makomaz Makomackiemu: że adwokat prowincyonalny Onufry Męciński u sądow tych, o prawo własności do prowizyi od summy 12265 zł. pol. u Leonarda Kossakowskiego będącey końcem wynadgrodzenia kwoty 13 czer: zło., żałobę na niego podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie obżałowany zostaie, lub czy w cale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, iemuż Panu Makomackiemu, patrona tuteyszego Liebicha, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proces ten, podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 30 marca 1799 roku o godzinie 9 z rana do ustney rozprawy, sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych śrzodkow prawa używał, ktore do obrony swey sprawy za nayskuteczuieysze osądzi; ile że w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Jos: de Cronenfels.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey w Krakowie d. 14. Stycznnia 1798.

Elsner.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Fabianowi i Maryannie Szaniawskim małżonkom: że Pan Adam Jankowski u sądow tych o exekucyą w rzeczach ruchomych końcem odebrania summy 1000 zło. pol. z prowizyą, żałobę na nich podał i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie oni zostaią, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych, znayduią się, onymże patrona tuteyszego Pana Hołowkę z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym procefs ten, podług ordynacyi sądowey, rozpocznie się i ukończony będzie, oni przeto edyktem ninieyszym tym końcem upominaią się: ażeby w czasie przyzwoitym to sami się stawili, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali. tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych śrzodkow prawa używali, ktore do swey obrony za nayskutecznieysze osądzą; gdyż w przeciwnym razie, niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą podług opiewu C. K. Praw samiby sobie przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.
Olechowski.
Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodaiey. W Krakowie d. 7. Stycznia 1799.

Per Magistratum Cæs. Reg. civitatis Lublioensis medio præsentis Edicti hisce insinuatur. Quod dum Excelsum Cæs. Reg. appellationum Tribunal, mediante sui dispositione dd. 10 augusti. & præsent 25 ejusdem a. c. ad Nro: 2483. emanatæ, ordinaverit hujatem magistratum ad causam concursorialem, olim Jacobi Certowicz pro judice delegato constituere. Jam autem ex parte hujatis magistratus, in sequelam præmifsæ Excelsi Appellationis dispositionis, fine tentandæ inter Agnethem primo Certowiczowa; olim Jacobi Certowicz Consortem, secundo adpræsens voto Culicka, & creditores illius amicabilis compositionis, medio resolutionis dd. 31 augusti a. c. ad Nrum: 721 emanatæ, terminus pro die 26 septembris a. c. hora 9 matutina ad horsum comparendum præstitutus, unaq; eidem debitrici Dnus: Mathias Czarnocki advocatus qua curator ad Lites constitutus sit, præmifsusque primus terminus ad petitionem nonnullorum creditorum certovicianorum, tum reflexe ad relationem magistratus Casimirien: medio subalternæ hujatis resolutionis dd. 25 septembris a. c. ad Nrum: 887 & 888 editæ, usque ad diem 30 octobris a. c. prorogatus extiterit. In quo etiam incidenti subalterno termino, cum ab Agnethe primo Certowiczowa, secundo ad præsens Culicka Causam hujus concursus promovente sub prothocollo pro perceptione creditorum asumpto nulla insinuatio facta, & de ejus ubicationis loco nihil hic notum habeatur. Ideo illa hisce eum in finem admonetur, ut illa pro die 15 februarii 1799 hora 9 matutina hic judicii compareat, vel suprafato curatori Dno Mathiæ Czarnocki, si quæ forte habuerit juris adminicula tempestive, transmittat vel denique alium quempiam mandatarium constituat. & huic magistratui denominet, ac pro ordine præscripto ea juris adhibeat media. quæ ad sui defensionem efficacia efse judicaverit, utpote quod secus adversæ fors cunctationis suæ sequellæ sibimet ipsi sunt imputandæ. Ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris leges. — Datum Lublini die 7 Decembris 1798 Anno.

Franciscus Krabef, mp.
Jacobus Lewandowski, mp.
Mathias Greber, mp.

Ex Consilio Magistratus Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis.
Franciscus Krepski, mp.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymaią tym Edyktem Panu Fabianowi i Maryannie małżonkom Szaniawskim: że Pan Adam Jankowski u sądow tych, o summę 38 czer: 9 zł. Pol. żałobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości gdzie się obżałowani znayduią, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych zostaią, onymże patrona tuteyszego Pana Miłkowskiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym procefs ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem ninieyszem tym końcem upominaią się: ażeby w czasie przyzwoitym, to iest dnia 30 Marca 1799 roku sami się stawili, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili i podług przepisu tych śrzodkow Prawa używali, ktore do obrony swey za nayskutecznieysze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką nie dogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, podług opiewu C. K. Praw sami sobie przypisać winni będą.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.

Z Rady C. K. Sądow szlach; Galicyi zachodniey. W Krakowie d. 7 Stycznia 1799.
Elsner.

Podaie się do wiadomości: iż z rezolucyi Magistrato miasta Kazimierza rożne meble iako to: Zwierciadła, lustra, kommody, stoliki, stołki, kanapy i inne w Ratuszu Kaźmierskim dnia 7 Lutego r. b. o godzinie 9 z rana więcey daiącemu publicznie sprzedane będą.